

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuler în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

JUSTIȚIA.

(L). Valurile pornite cu prilegiul procesului debătut înaintea Curții cu jurați din Budapesta, nu s'au potolit încă. Ba devin tot mai mari. Opoziția continuă, adică, cea mai înverșunată campanie în contra felului cum se face în Ungaria justiție.

Pentru a dovedi, că guvernul actual se folosește de aparatul justițiar ca de un instrument spre a se răzbuna contra adversarilor sei politici, foile ungurești dau noue dovezi.

Cea mai eclatantă este următoarea.

Pe la sfârșitul anului 1894, procurorul din Budapesta a pornit proces de presă contra revistei săptămânale „A Hét”, din cauză că aceasta adusesse un articol, în care era ofensat un membru al Casei domnitoare. În cererea de punere sub acuză, procurorul califică crima atât de gravă, că cere pentru autorul articolului încriminat doi ani temniță.

Procesul însă din diferite cauze s'a tot amînat, până-ce în sfârșit dezbaterile totuși a fost pusă pe la sfârșitul lui Februarie anul 1895. Și la această dată însă a intervenit procurorul și a cerut, ear' presidentul Zsitvay a încuviințat amnarea. Dar' a uitat să pună termen nou, așa că conform §-lui 28 al legii dela 1848, art. 18, procesul s'a prescris, deoarece-ce timp de șese luni nu s'a mai făcut nici o acțiune în cauză.

Foile opoziționale spun însă că procurorul a cerut amnarea, ear' presidentul a acordat-o și s'a făcut apoi că uită marea noului termen numai din cauză, că autorul articolului încriminat este amic al guvernului și pe deasupra Ovreu dintre cei mai veritabili: Leo Veigelsberg.

Manopera guvernului e deci demascată. Pusese atunci pe Ovreu Veigelsberg să atace Casa domnitoare numai pentru a face presiune în sus. Se știe anume, că pe atunci M. Sa Monarchul stătea încă la îndoaală, dacă trebuie să deo învoirea Sa la proiectele de legi religioase. Opoziția a și denunțat apucătura. Guvernul ce s'a maschează, a pornit proces. După-ce și-a isprăvit însă treaba cu Ovreul, l'a făcut și scăpat.

Ticăloșia aceasta e cu atât mai izbitoră, cu cât se știe cu câtă furie au fost încriminați și osândiți aceia dintre

ziariști, cari au atacat în presă pe guvern și Casa domnitoare din cauză că erau contrari politice religioase a guvernului. Cu Szemecz și Lepényi guvernul a mîntuit în câteva săptămîni. Tot așa de repede l'a regulat și pe Bartha.

Eată deci tot atâtea dovezi despre afirmarea noastră veche — confirmată acum și de presa maghiară — că guvernul unguresc a înjosit justiția, făcînd din procurori și curțile cu jurați un instrument de partid. Ba a mers cu tutezanța până acolo, că a făcut scăpat pe un Ovreu, amic al seu chiar și după-ce acesta ofenzase Casa domnitoare.

Cum s'a purtat și se poartă față de naționalități, nici nu trebuie să amintim.

Vrem numai să constatăm, că au început și Ungurii să simtă acum și să protesteze contra înjosirii justiției terilor lor. Astfel „Nemzeti Ujság” în numărul seu dela 24 c. se adresează în articolul de fond către ministrul justiției și cere ca el să intervină și să mîntue renumele justiției maghiare, periclitată să ajungă de ris și batjocură. Acusă foarte aspru îndeosebi pe presidentul Zsitvay, zicînd despre el, că la servirea dreptății „se folosește de două măsuri, decari un jude independent și drept nu a trebuit să useze”. Termină articolul, zicînd că dacă lucrurile vor merge tot așa, în curînd „în țeara aceasta patrie numai slugile guvernului potsă afle”.

Zelul de a slugi guvernul s'a manifestat atât de tare la nimitul president al tribunalului și Curții cu jurați din Budapesta, încât „Budapester Tagblatt” spune, că s'au revoltat chiar și deputați guvernamentali. Îndată după sărbători, în parlament se va și face o interpelare în privința aceasta. Se va cere punerea sub cercetare disciplinară a zelosului president, precum se va face responsabil și ministrul de justiție.

Ori-ce vor dezbate deputații și ori-ce va răspunde însă ministrul, în adevărata ei lumină numai atunci s'ar pute arăta justiția maghiară, când s'ar descoperi și felul cum ea s'a aplicat naționalităților în genere, ear' noue, Românilor în special.

În ajunul mileniului. Cu cât se apropie mileniul, cu atât Ungurii par a se intrista mai tare. Ori-cât sînt ei de entusiaști, tot trebuie să vadă, că Ungaria numai s'erba nu poate. În numărul de Crăciun (25 Dec.) o spune aceasta chiar unul dintre cei mai distinși Unguri: contele Apponyi Albert. El scrie anume un lung articol, în care chiar la început întreabă:

„Cine are poftă de a s'erba? Cine se simte bine? Cui nu i-se strînge inima de durere vîzînd starea de azi a țării? Trebuie să ne ducem departe, în trecut, ca să mai găsim atîta încurcătura, atîta ură, atîtea fărădelegi și șarlatanie, atîta egoism și așa de puțină libertate, o vieță constituțională atât de falsificată?”

Ear' în altă parte scrie:

„În inimi domnește războiul civil; înaintea mulțimii nu mai există marea legilor, patria a devenit o temniță, autoritățile niște tirani și reprezentanți ai dreptului celui mai tare”.

Se mai întreabă:

„Se poate oare numi s'erbare aceea, la care mai bine de jumătatea națiunii (maghiare) numai resignînd adînc, ca să nu se facă de ocară străinătății, ia parte?”

Ca articolul contelui să fi fost deplin drept, trebuia să amintească și de noi naționalitățile. Trebuia să ajungă atunci la concludia, că majoritatea locuitorilor patriei nici chiar resignînd, nu ia parte la mileniu, care astfel nici nu se va pute numi s'erbare a statului ungar.

Noue dovezi de corupțiune. Consilierul ministerial în pensiuie, Kasics Péter, pensionat la intriga ministrului Fejérvári, publică în „Nemzeti Ujság” o epistolă deschisă către acest ministru, în care descopere o mulțime de lucruri de importanță, cari coloresc atât de bine caracterul ministrului. Kasics Péter arată, că activitatea lui Fejérvári nu a fost altceva decît o sistematică persecuțiune a tuturor bărbaților din apropierea sa, cari aveau inimă și minte pentru națiunea maghiară. Jertfa meschinărilor lui au căzut bărbați ca Csengery Imre și Cseley. Și după-ce se mai amintesc un lung șireag de păcate, continuă Kasics:

„Pentru-ce mai amintesc eu toate acestea? Pentru aceea, că Fejérvári, de când sub ministrul Tisza-Wekerle lucră în interesul politicei bisericesti necrușînd nici sentimentele religioase ale M. Sale, de când a dat o lovitură de grație Regelui într-o revistă maghiară ilustrată, nu-și mai impune nici o rezervă, ci lucră neastîmpărat pentru interesul propriu fîră nici o considerare, îndreptează

atacuri zilnice împotriva instituțiilor de onoare și a constituției peste tot.

„Acest om este un pericol pentru constituție, un vecinic pericol pentru buna înțelegere dintre Rege și națiune.

„Pentru-ca să se poată susține, recurge la mijlocul de a da informațiuni false în sus și în jos promovează neînțelegerile în toate părțile. Despre aceea e deci vorba, de a supune reconvensiunii cariera publică de 23 ani a unui soldat devenit șarlatan și mișel politic, care dreptul nostru public vecinic ni-l-a amenințat, ca să-l cunoască pretutindeni cât a stricat el patriei, constituției și cât va mai strica în viitor, dacă nu-l vor amova”.

Lovitura aceasta îndreptată nu numai în contra lui Fejérvári, ci a întregului cabinet, este nemărginit de mare. Consecuentele nu știm cari vor fi. Fapt este însă, că pe cât e de odios Fejérvári înaintea națiunii, pe atât de bine tolerat este în sus. Scrisoarea publică a lui Kasics este însă sigur în stare a-i clătina poziția.

După vacanțe. Cetim în „Budapester Tagblatt”, că după vacanțele de Crăciun ședințele parlamentare vor fi foarte furtunoase. Toate fracțiunile opoziției vor aduce în discușiune evenimentele dela Girált, Neutra și diferitele abuzuri comise de guvern cu prilegiul restaurațiilor în comitate. Pentru a face evidente abuzurile, se vor produce o serie de documente pozitive. „Cu acest prilegiu se vor face și propuneri importante și se crede, că de astă-dată vor lua parte la desbateri și persoane mai marcante din partidul guvernului. Căci în cercurile acestui partid nu domnește unitate de vederi cu privire la aprobarea politice de pauduri inaugurate de compania Bánffy—Perzel, și persoane foarte respectate sînt nemulțumite cu modul cum guvernul compromise „liberalismul” în masa poporului. Acestei nemulțumiri se va da expresie la proximele desbateri”.

Succesorul lui Bánffy. Maiestatea Sa Monarchul a dăruit baronului Jósika Samu, ministru a latere titlul de consilier intim. În cercurile dela Curte grația aceasta se explică în sensul, că Maiestatea Sa vrea și prin aceasta să arete cine-i este mai confident dintre actualii sfetnici maghiari, deci și cine i-ar mai plăcea să iee succesiunea lui Bánffy, pe care nu bucuos l'ar încredința cu conducerea nouelor alegeri parlamentare.

Femei la universitate. Acum de Crăciun, ministrul Wlassics aduce la cunoștința rectorului universității din Budapesta, că M. Sa cu clausula dela 18 Noemvrie, la propunerea ministrului, a permis ca pe viitor la facultatea de filosofie, medicină și farmacie să se înscrie și femei.

Vicepresident al Dietei maghiare, după-cum spun foile din Budapesta, în locul lui Darányi, ajuns ministru, va fi ales deputatul Münich Auréli.

Din Budapesta.

— Scrisoarea corespondentului nostru. —

Budapesta, 24 Dec. 1895.

Dela universitate. — Încă o convenire. — Ceva despre societatea „Petru Maior”.

Intr'una din corespondențele trecute am amintit, că sîntem în „druckul” colloquiilor și a examenelor; azi pot înregistra că am trecut deja peste ele și s'a început repausul vacanțelor de Crăciun. În 19 Dec. n. au fost ultimele prelegeri și în 20 salele bătrînei „Alma mater”... căscau deja a pustiu, părăsite... Tinerimea română în mare parte a plecat acasă la ale sale, ca să petreacă sfîntele sărbători pe la părințelei vetre. Adecă așa ar fi să fie, dacă senatul universitar ne cerea consultația noastră și „Juncea feriele nișel”; cum însă ele sînt numai până în 7 Ian., cei cu ascetică conștiință vor trebui să plece de acasă cel puțin în seara sfîntului Crăciun, ca să ajungă la Budapesta deja pe ziua primă de prelegeri...

Fiind vorbă de universitate, (în se amintesc, că tocmai în ultimele zile „nația” a avut să îndure grele încercări... supunându-se mai mulți inși la examene, fundamentale riguroase, censură etc. și — lucru principal a eșit deplin biruitoare. Trebuie să scot în relief mai ales o promoțiune și o censură de profesor.

Di Petru Hubian, un foarte inteligent și harnic fiu al unui țeran bănățean, a fost promovat Sâmbătă la gradul de Doctor în medicină universală, după-ce mai întîiu a trecut cu frumos succes toate trei rigorosele. Tinerimea română, se înțelege, a asistat în număr frumos la această solemnitate și s'a grăbit să-l felicite pe noul doctor român.

Cu unul mai mult; alți mulți în urma lui dorim!

Tot în săptămîna trecută a făcut censura de profesor dl Dr. Elie Dăianu. Acești doi tineri harnici au fost eroii zilelor trecute, la felicitarea cărora ne-am grăbit cu toții.

FOIȚA „TRIBUNEI”

Un secret.

Farsă în patru acte.

De

Rudolf Kneisel.

Traducere de Zotti Hodoș.

Actul I.

(Urmare).

Scena a X-a.

Marta singură.

Marta (după o mică pauză): Mijlocul mătușii îmi pare comic. Totuși să încerc. (Stă pe gânduri). Totul depinde dela modul cum îl faci — lucrul de căpetenie are să fie întonarea.

Trebuie, dintîiu, să încerc (merge înaintea oglinzii). S'ar putea zice melancolic (își împreună mîinile, și zice melancolic). „O, Vasilică, am aflat ceva!” — Ori mai bine cu un ton sarcastic (își razimă bărbia pe mîna dreaptă, clătînd din cap, cu un zîmbet batjocoritor). „Ah, monsieur Vasilache, am aflat ceva!” — Sau poate însă și întonecat à la Napoleon. (Își încrucișează brațele, ca și Napoleon, face o față de tot întonecată). „Vasilie, am aflat ceva!” (Se oprește și ascultă). „Cerule, eată-l că vine!” (Se așează pe un scaun lângă fereastra din stînga, își razimă capul în mîna). Acum să vedem.

Vasile (intră prin dreapta).

Scena a II-a.

Scarlat și Marta.

Scarlat (à parte): Așa. Medalionul l'am pus în masa de scris, și dacă nevăstuța mea va fi earăși cuminte, îl voi da. A, dar' eat-o, (înaintează, către Marta): Ei, Marto?

Marta (fără-ca să se miște): Ah, tu ești?

Scarlat: Tu stai pe gânduri?

Marta: Gândiam la zilele fericite, când eram fată.

Scarlat: Și când eram tot laolaltă.

Marta: A nu, mai nainte de a fi laolaltă.

Scarlat (à parte): Încă n'a trecut furtuna (după o scurtă pauză, către Marta): Dacă ești rău dispusă, Marto, n'am să te conturb, așa mai avî ceva de lucru.

Marta: Tot cu științele acele naturale! Se înțelege. Cîte stamine are o broască, aceasta o știi, dar' natura nevetei tale, n'o știi.

Scarlat: Natura ta?

Marta: Inima femeii este o gingașă floare, ea are lipsă de lumină dacă vrei ca petalele ei să nu vestejească.

Scarlat (ride): Auzi, auzi, dar' acestea de unde le știi?

Marta (aparte): Are poftă de ris? Am să-i arăt eu!

Scarlat: Lumina necesară pentru inima ta, se pare că isvorește dintr'un medalion.

Marta (sare plină de bucurie): Ah da, medalionul. Nu-i așa dragă Vasilică, tu 'mi-l cumperi?

Scarlat (zîmbind): Dar' Marto, de ce atîta vanitate? Mie îmi ești dragă și fără de juvare, și chiar și pe o insulă pustie, așa fi fericit cu tine.

Marta: Și pe o insulă pustie poate purta o nevestă medalion.

Scarlat: Pe seama balenelor?

Marta: Nu, pe seama ta.

Scarlat: Non sens!

Marta (nervoasă): Nu vrei să-mi cumperi dragălașul medalion?

Scarlat (energic): Nu, nu!

Marta (ceva iritată, dă încet cu piciorul în pămînt): Ei, bine. (O mică pauză, pe urmă zice liniștită): Vasile, din ora aceasta, n'am să-ți mai vorbec despre medalion (merge și se așează lângă fereastra din stînga).

Scarlat (respirînd ca ușurat): Har Domnului! Va să zică ne-am înțeles (după o mică pauză zice vesel): Ei, dacă te-ai făcut puică cuminte, haidem puțin la plimbare!

Marta (se uită înainte și tace).

Scarlat (după-ce Marta nu zice nimic): Sau mai bine să mergem în grădina? (pauză): Dragă Marto, nu poți să-mi răspunzi?

Marta (fără a se uita la el, își pune repede degetul arătător la frunte și zice): Aha!

Scarlat (mirat): Aha? De ce zici Aha?

Marta (dă din cap uitându-se tot înainte): Vezi bine, s'ar putea altfel?

Scarlat (face un pas îndrît mirat și neliștit): Ce are? Ce s'ar pute altfel?

Marta (à parte): Mătușa are dreptate, d'...

sumpa mea Martă, urto! (Plecînd spre ușă): Așteaptă, așteaptă, să vezi! (Ese în dreapta).

Marta (singură, mirată): A fugit! Întocmai cum a prezis mătușa, întocmai. Mătușa ar trebui să fie decorată. Dar' dacă bărbatul meu nu o să mai vină? (S'intoarce pe jumătate). Nu, eată-l vine. (Se uită către fereastra stîngă).

Scarlat (vine tiptil din dreapta, cu medalionul în mînă fără cutioară).

Marta (aparte): Ce face?

Scarlat. Nu te întoarce! Să nu te uiți! (S'apropie încet de ea ca să-i pună medalionul).

Marta (a parte): Am să închid ochii, faci ce vrea.

Scarlat (i-a pus medalionul): Așa. Acum scoală-te și te uită.

Marta (sărînd): Ce? Se poate? Medalionul?

Scarlat: Negreșit. L'am avut în masa mea, tu rîutate!

Marta: O ce fericire! ce fericire! Vasilică (ea vrea să-l îmbrățișeze).

Scarlat (o reține): Stai! Înainte de a-mi da o dulce guriță, să-mi spui, pentru-ce ai zis: Am aflat ceva!

Marta: Negreșit că am aflat ceva; dar' numai atât, că — tu ești cel mai bun bărbat din lume.

Scarlat: Marto, și nimic altceva?

Marta (ocupată cu medalionul): Nimic!

Scarlat (a parte, ștergîndu-și fruntea): Aceasta trebuia să o știu de mai nainte.

Marta: Dar' să eșim la plimbare! Lumea trebuie să admire darul tău.

Sămbătă seara ne-am înfrunit earăși în restaurantul, unde de comun se țin obiceiurile noastre întâlniri; de astă dată însă nu pentru-că să continuăm șirul prelegerilor publice, ci pentru-ca să petrecem o veselă seară, împreună cu frații noștri, cari terminând cu desăvîrșire, părăsesc pentru todeauna datele consacrate științei suverane... și petrecerea noastră într'adevăr a fost una dintre cele mai vesele, căci cu acest prilegiu s'a sêrbat hărăzită încă a mai multora din noi, cari au trecut examene fundamentale și riguroase. A cînd deci motiv de-a-juns să fim veseli și să ne petrecem...

Serata s'a început la orele 8 seara, prin cântecele de onoare ale stupșelor, cari s'areau veselu din cele trei butoaie desfundate cu mare alaiu...

Au luat parte la această prietenească convensire, afară de un frumos număr de tineri, — mai mulți prea stimați domni din colonia română de aici, prieteni și stimatori ai sêrbătorilor; astfel domni Dr. Bogoevicî, Cîtean, Cosmuța, Muntean, Popescu. Sîr și de altii sînt todeauna gata a lua parte din acțiunile noastre și mai ales a le împingini cu devotament. Această manifestație de interesare a făcut plăcută impresie mai ales asupra celor sêrbătoriți. În decursul seara s'au ținut mai multe discursuri la adresa sêrbătorilor, rîspuns din partea acestora, apoi pentru tinerime, pentru popor, pentru Polonia română din Budapesta, pentru presă etc. al căror șir a fost lung și frumos. Discursurile le-au ținut domni: Bogoevicî și Cîtean din partea membrilor prezenți ai coloniei române; Dr. Daian, Drd. Florian Muntean, Moise Brumboiu, Emil Zaslo, Iordan Popovicî, Victor Branisce și I. Dolean, din partea studențimii. S'au declamat apoi două piese pline de sentiment românesc ale popoului Cloșuc: „Noi vrem pămînt“ și „In presoare“. Restul a fost două anecdote comice: una franceză și una românească de Spentîță; iar de veselele doine românești, între cari multe frumoase de pe la Bănat, a rîsunat sala. Petrecerea a durat pînă tîrziu.

Am ținut mult, să scriu despre această serată, la care s'a unit tinerimea română de aici să iubească pe prilegiul atator frumoase succese în studii; — pentru-ca să se văză, că activitatea tinerimii române din Budapesta, pe terenul social și național, care în acest an a luat un deosebit avînt, — nu împedecă ntru nimic pe nici unul să-și facă datoria și în studii, precum am avut prilegiu să putem constata cu bucurie, cînd am iubit promovăuina, cenzura și trecerea cu succes a mai multor riguroase și examene fundamentale ai mai multor studenți români de aici, făcute toate în aceeași singură săptămîna...

Mă folosesc de acest prilegiu să vorbesc ceva earăși despre societatea noastră „Petru Maior“, care și ea în acest an înaintează mai aprinten pe anevoioasa cale a progresului. Și aici trebuie să aduc — deși neauto-rizat și numai din al meu personal îndemn — cele mai sincere mulțumiri publicului român de pretutindeni, care înțelegînd intențiile noastre și ascultînd tînguioasele noastre rugări ne întinde mâinile de ajutor. Îndeosebi și decemdată dlui Virgil Onițiu, directorul gimnasiului român din Brașov nu pot să nu aduc recunoștință pentru zelul cu

care s'a nuzuit să ne ușureze lipsurile, colectînd singur d-sa peste 80 fl. Lista domnului Onițiu e prima cu o sumă mai mare! Dorim multe de aceste și atunci mai ușor vom realiza propunerile noastre din acest an.

Daciuz.

„Národnie Noviny“.

Iubiții noștri aliați Slovaci, aparținînd cu cele două confesiuni ale lor, romano-catolică și protestantă, creștinății după ritul apusean, sêrbătorese de alaltăieri, cu ea împreună, Nașterea Luminei și Iubirii eterne, întrupate în fiul teslarului dela Nazaret ori, după altă versiune, mai mult legendară, dela Bethlehem.

Frumoasa datină a creștinății apusene cu „pomul de Crăciun“ și darurile de pe el, de mult n'a procurat aliaților noștri, națiunii slovace, vre-o bucurie, vre-o mîngîiere; „Moș Crăciun“ parc'a uitase de colibioarele cele scunde din creerii munților Tatra, cea atingătoare cerul azuriu; „Pruncul Isus“, cu care mai ales le place Slovacilor a numi datina aceasta, parc'a numai la ei ar fi fost împedecă să vină; — și ei, popor oprost, „umilit și ofensat“, în sensul celebrului roman al lui Dostoievski, parc'a nici nu mai așteptau să-și mai aducă cineva aminte de ei în seara zilei aceleia, în care „cei mici“ primesc daruri.

Văzînd dar', că nimenea, nici frații lor cei mai de aproape, nu se gândesc în ziua „pomului de Crăciun“ la ei, estan poporul însuși, luptătorii cei puțini dar' neînfrânți ca brazii seculari și stîncile de granit de pe piscurile Tatrei, acei luptători slovaci și-au zis, că ei înșiși își vor procura bucurie și șeriși și popoului lor; ei înșiși, uitați de toți, vor porni la drum să găsească pe Pruncul Isus, colindînd prin palaturi și colibe și îl vor ruga să se coboare și în valea jalnică a celui mai asuprit popor din Europa.

Și găsiu-l-au, dat-au solii popoului slovac peste Pruncul Isus și primit-au dela dînsul împlinirea dorinței ferbinte, nutrită de un șir lung de ani; căpăt-au darul ce-l voiau să aibă: lumină, mărirea, sporirea luminei, dela Lumina eternă.

Da! S'a împlinit vechea dorință a fraților noștri: „Národnie Noviny“ s'a prefăcut într'un ziar cotidian.

Primul ziar cotidian slovac! Aceasta este în fapt un pas foarte însemnat la ei mai ales că vine să se fîntempe pe deoparte atunci, cînd sînt despoiați de ori-ce institut cultural, cînd sînt prigoniiți pînă în sanctuarele familiare, cînd sînt stăpînirii și opresă a face și simple intruniri sociale în localurile publice, cînd sînt huliți și suspectați, chiar dacă undeva în gară își poruncesc de mîncare sau beutură în limba slovacă.

Credeau Irozii din țeara slovacă că au năbușit, inecat copilul; cugetau că dacă nu tocmai va muri îndată, dar' cel puțin va rămîne pe vecie slăbănog, ftisic acest copil chinuit în chipul cel mai neomenesc, — și eată! Tocmai cînd își frecău mîinile de isprava cea bună, cînd gendarmii Irodului benchetuiu deja și benchetuesc pe banii primiți pentru isprava lor politică, tocmai atunci pruncul slovac arată că brațele, în loc de a fi slăbite de chinuri, s'au mai oțelite, ridică fruntea și frun-

tea lui va străluci mai frumoasă, mai senină, cu mai multă lumină.

Tocmai atunci, în loc de 3 ori pe săptămîna „Národnie Noviny“ va apare de 6 ori, devenind astfel ziar cotidian.

Cel din urmă număr al confratelui nostru învîrtoșat, dela 24 Decembrie, adecă din ziua „Nașterii Luminei“ după călîndarul apusean, publică pe pagina întreață un „Apel“, anunțînd națiunii această „veste bună“ (ev. — angelion). Cu plăcere reproducem câteva cuvinte calde din acest apel, din această „bună veste“.

„Ne legăm pentru muncă nouă, mai întetă, fiind tare incredință, că împregiurările politice, necesitate vitală a popoului slovac, desvoltarea însuși a gazetăriei, îndatoririle ce le-am luat asupra-ne cu celelalte două naționalități nemaghiare la marele congres ținut în 10 August 1895, cer în mod imperios o viață ziaristică mai agilă, informații mai dese, știri mai proaspete, mișcare mai viavă și o legătură spirituală neîntreruptă a tuturor puterilor naționale“.

„Plini și însufeții sîntem de credința tare, că ne va succeda a învia și lăți vorba slovacă cea credințioasă“.

„Programul nostru tot vechiu va rămîne: direcția curat național—slovac a organului nostru; menținerea bărbătească neînfrîntă a programului nostru politic-național de mult stabilit și menținerea principiilor culturale politice și religioase-creștine, principi preoniscate dela începutul ziaristicii noastre, înființat, în 1846 de către nemuritorul nostru deșteptător Ludovic Ștur, de cînd a început a-și face opera sa apostolică printre zidurile vechi ale Bratislava“.

Mai affăm din Apel, că din motive tehnice ziarul devenit cotidian va începe să apare la 15 Ianuarie 1896.

Salutăm cu adevărată și sinceră bucurie acest pas însemnat în viața aliaților noștri, trimițînd ziarului „Národnie Noviny“ cele mai ferbinți salutări și un puternic: „Nazdar!“

Din România.

(Știri militare.)

Organul opozițional „Timpul“ aduce următoarele știri militare:

— Se zice, că prin noul budget al ministerului de războiu se va mări numărul generalilor de brigadă.

— Comitetul inspectorilor generali ai armatei își va termina lucrările la 18 ale acestei luni. S'au alcătuit tablourile pentru cavalerie și mîne se va începe cu formarea tablourilor pentru artilerie.

— În primăvara viitoare se va instala la Dudești, lângă capitală, o fabrică de pulbere fără fum, pentru puștile noastre Mannlicher.

— Personalul dela marele stat-major, precum și acela dela comandamente va fi mîrit cu începerea dela 1 Febr.

— Oficirii elevi eșiți din școala superioară de războiu, în luna Noembrie, au fost chemați la marele stat-major spre a-și face stagiul de un an. În urmă acesti oficeri vor face un alt stagiul într'o armă straiină de arma de proveniență.

Nume vechiu slovacesc pentru orașul Pozsony, dela care se derivă și vorba Pressburg, anume: Bratislava-Bratisburg-Bretzburg-Pressburg.

Cronica politică.

(Politica puterilor în Orient).

Acum cînd vom fi lipsiți, trei zile de-arîndul, pe timpul sêrbătorilor de Crăciun apusean, de foile din centrele țerilor, vom reproduce unele aprețiri instructive privitor la întemprările în Orient din ultima lună, care aruncă oare-care lumină asupra unor nedumeriri sau schimbări în relațiunile sau rivalitățile între cele 6 puteri ce representă așa zisa „Europă“.

Astfel, spre pildă, în afacerea celor două corăbii staționare, corespondentul din Londra al lui „Novosti“ a aflat dela un diplomat de frunte englez explicării demne de încredere, de ce Sultanul a șovăit atăta vreme cu exmiterea fermanilor pentru corăbiile staționare nr. 2. Chestiunea cu aceste corăbii adecă a manifestat într'un mod clar părțile subrede ale așa zisei „unitate de vederi“ între marile puteri cât privește afacerile turcești. Ele nu s'au putut înțelege asupra ultimatumului de present la Poartă, astfel încât a căzut baltă intenținea puterilor a scoate prin pași energici dela Sultan firmele în chestiune. Franca, Rusia și Germania s'ar fi unit a lăsa Sultanului timp pentru intruparea reformelor făgăduite. Guvernul englez n'a vrut pe propria seama să împingă Sultanul să dea firmele, deci afacerea s'ar fi aminat foarte mult.

Ear' corespondentul din Petersburg al lui „N. Fr. Presse“ scrie:

„Se înțelege că Rusia a opintit neîntre-rup a asigura interesele Sultanului contra eventualelor surprinderi, cari ar fi putut aduce politica Englițerei. Corăbiile, adunate în apele turcești, ale Rusiei și Franței țin aproape cumpenă mijloacelor de putere, încât privește numărul tunurilor și volumul, ale Englițerei și Italiei. Afară de aceasta se poate aștepta, că corăbiile germane deasemenea vor sluji într'u oerotri pe Sultanul, așa încât preponderanța navală nu o să fie la nici un cas pe partea flotei anglo-italiene. Cei din Petersburg așteptau la sigur, că Sultanul, recunoscînd această stare a lucrurilor, se va incredința, că nu poate face mai bine, decît a împlini cererea puterilor, căci corăbiile staționare nr. 2 ar putea să fie eventual într'u oerotirea lui. Că o astfel de eventualitate s'ar fi putut produce, în capitala Rusiei nu era privit deloc ca ceva exclus“.

Se știe că Germania n'a profitat de firmele Sultanului și n'a trimis o a doua corabie staționară în apele dela „Cornul-de-aur“; ba și mai mult, a scos și acea una ce avea acolo „Loreley“, trimițîndu-o departe, în Therapia, să s'is-se facă reparație.

Vederile cercurilor diplomatice din Berlin față cu chestiunea armenescă de altfel le ilustrează foarte explicit și un articol din „Hamburger Correspondent“, ziar ce are legături strinse cu ministerul afacerilor externe al Germaniei. Pornind dela știrea, că lordul Salisbury a respins „în interesul obștesc“, a primii deputațiunea comitetului armean din Lon-

dra, precum și dela persistența, cu care presa englească accentuează cerința, că „Europa are datorința, în interesul umanității a interveni în folosul Armenilor, chiar pe risicul de a face să se prăbușească imperiul turcesc“, ziarul oficios berlinez expune următoarele:

„Dacă starea, în care se află creștinii armeni, într'adevăr este așa de anevoioasă, precum se pretinde, atunci ar trebui să cei din Londra să-și dea seamă, că acțiunea diplomatică pusă la cale de către Englițera în folosul reformelor de introdus în Armenia a dat avînt acelei mișcări, de care acum suferă creștinii Armeni. Pe lângă aceasta sbuciumările comitetului armenesc: par a dovedi, căci și astăzi încă cassele lor sînt alimentate cu belșug din cotisațiunile amicilor lor Englezi. Tocmai Englițera cea umană ar avea motive cu atît mai întefitoare de a face primul pas, spre a îmbunătăți starea pretins desperată a creștinilor din Armenia. Dar' cei din Londra par earăși să caută prieteni buni, cari s'ar simți menși a scoate căstanii fripte din foc pentru domni Englezi. Se pretinde, că o acțiune spriginitoare mai mare din străinătate ar fi tare urgentă și se aduce anume voci, cari voesc să impună această datorință de ajutorare puterilor de pe țărmurile Mării-mediterane. De-oare-ce însă Italia de sigur va avea acum alte griji, a căror biruință Englițera negreșit ar putea să le înlesnească, de aceea se pare că se face aluzie în primul rînd la intervenția Austriei. Pînă acumă însă contele Goluchowski a preieput cel puțin misiunea Austro-Ungariei din crisa turcească covîrșitor în sensul liniștirii. Și în această direcție a și dobîndit niște rezultate, cari nu se pot prețui puțin. Diplomația austriacă așadar' cu greu va fi aplicată într'astfel de împregiurări, de a lua inițiativă în locul Englițerei, prin care inițiativa s'ar pute numai compromite unitatea de vederi ce înveselitoare între puterile și ar pute produce niște grave incurățuri. Dacă Englițera simte datorința de a veni într'ajutor creștinilor din Armenia, va trebui să-și dea ea însăși osteneală“.

Apărarea avocatului

în
perechita transgresiune a lui Iuliu Petricaș.

Chestiunea aceasta este cunoscută publicului cetitor. Reproducem din procesul, despre care deja am scris, încă vorbirea de apărare. Eată-o:

„Foile publice au făcut cunoscut, că Comitetul partidului național român o să meargă pe 4 Maiu 1894 la Cluj, înaintea forului de juraiți, ce se vede și din aceea, că șeful gării din Ghiriș, după-cum a fasionat el însuși la pertractarea finală de mai înainte, ținută pentru cei doi acușai, — a făcut dispozițiile necesare pentru de-a avea asistență de genarmi.

„Publicul român din jurul Turzii n'a rămas mai înderțat ca într'alt loc, pe timpul, cînd se șosească trenul a fost în fața locului și s'a silit, ca la stațiune să se reprezente după-cum se cuvine, anume să vadă pe cei-ce merg la Cluj, căci e știut lucrul, că oamenii pe cei cari se luptă cu peana, vorba și cu fapte, — îi țin mai presus decît pe fințele de toate zilele.

Artistul se făcuse poet, ca să arete în aceste versuri, pline de melancolie, toată durerea ce o simțea, văzînd nenorocirile Italiei, patria sa.

În cei din urmă ani ai lungei sale vieți, Anghelo se lăsa de pictură și de sculptură și se apucă de arhitectură, în care dovedi tot atît de mare talent. El a făcut planul admirabilei cupole a Sfîntului Petru, cea mai mare biserică din lume și înaltă de 132 de metri.

Artistul, ne mai pomenit, al cărui geniu era așa de mare, muri în vîrstă de 90 de ani.

Se istorisește, că cei din urmă ani ai vieții, ajungînd aproape orb, pune de-l ducea în cîte un muzeu și își plimba mîinile tremurătoare pe statuele cele frumoase spre a se mîngăia, atingîndu-le, că numai avea plăcere să le vadă.

Înainte de a-și da ultima rîsuflare spuse unor prieteni, cari îl întrebau cari îi erau dorințele din urmă, că își lasă familiei averea, pămîntului corpul și lui Dumnezeu sufletul.

Înmormîntarea lui se făcu la Florența cu mare pompă! Acolo s'is odichnesc și azi oasele într'o biserică, în care se îngroapă oamenii cei mai mari ai Italiei.

Ce e drept, numele lui Angello, ca și al lui Dante, este unul dintre cele mai vrednice de admirație oamenilor și chiar între acești doi oameni mari era parc'a o legătură, căci Angello admira cu pasiune pe Dante: el cetta neîncetat Divina comedie, și din picturile aflate în Iadul lui Dante s'is isprăvit cînd a făcut vestita „Judecată din urmă“.

„Biblioteca pentru toți“.

Scarlat: De sigur, iubito. Numai o serioasă am să scriu.

Marta: Pînă atunci fac toaletă. Să-mi trimiți pe Măriuca, ca să-mi aducă cea mai frumoasă haină.

Scarlat: În 10 minute sînt gata (a parte, la use): Ce o să zică unchiul? (ese în dreapta).

Marta (singură, la oglindă): Ce bine-mi șede! Îngerășul acesta drăgălăș, ce frumos e lucrat. Bunul meu Vasile! Ș'i-l avuse deja în masa lui? (pe gîaduri), dar' oare de ce nu mi-a dat medalionul la moment? Pentru-ce a trebuit să-și zicîntău: Am aflat ceva! (s'apropie încet): E un secret la mijloc. Oare Vasile s'au n'auibă conștiință curată?

Măriuca (vine din dreapta).

Scena a XII-a.

Măriuca. Marta.

Măriuca: Doamnă, ce rochie să vă aduc?

Marta: Cea albastră de mătăsu cu dantele. Ian' uite, Măriuca, ce mi-a cumpărat bărbatul meu.

Măriuca (observă medalionul, cu un țipet ușor): Ah! medalionul!

Marta (surprinsă): Ce ț'i-e?

Măriuca (foarte emoționată): O nimic! Grozav, grozav! (fuge în dreapta, ese).

Marta (foarte mirată): Grozav. Ce are Măriuca? Care se fie secretul? (împreunădu-și mîinile, spăriată): O Dumnezeuule, acum am aflat ceva; însă nu știu, ce este aceea ce am aflat!

(Sfîrșitul actului I.)

Primul volumul al 25-lea din „Biblioteca pentru toți“, excelenta lucrare literară a dlor D. Stănicescu, ca director și Carol Müller, editor al acestei întreprinderi folositoare.

Prin volumul acesta, „Biografia oamenilor celebri“, începe anul al II-lea. Și începe bine, cum s'a început și s'îrșit anul I.

În volumul 25 sînt biografiile celebri-tăților din antichitate și pînă în veacul al XIX-lea. Se înțelege, a celor mai remarcabili, cari au fondat așa zicînd școala ori au făcut epocă în viața națiunii lor.

Îndemnăm pe toți cetitorii noștri să-și procure acest volum. El este de recomandat îndeosebi tinerimii studioase, chiar și universitarilor.

Îl vor ceti cu interes și folos chiar și damele.

Drept ori-ce laudă, dăm mai la vale biografia unui mare artist italian.

Mihail Angelo Buonarotti.

(1474—1564).

Acest om fu geniu cel mai universal al Renașterii și poate, din toate timpurile, căci el era superior și în sculptură, și în arhitectură, și în pictură. El mai fu și poet și inginer, astfel încât rămîne cineva uimit de atătea talente.

Mihail Angello s'a născut în Florența. Tatăl seu, care era nobil ț'i-a dat o instrucție sănătoasă, dar' dela vîrsta de 15 ani tînevîl arătă așa de mari dispoziții pentru desen, încât îl dădu ca elev unui pictor celebru, care spuse peste căteva luni, că nu va mai avea ce să-și învețe, căci știa tot.

Prințului, care domnia la Florența pe atunci, Laurent de Medicis, numit și Mag-

nificul, îi plăceau cu pasiune artele și dădea în palatul seu sălăș celor mai mari artiști ai epocii. El luă și pe Angello și îl trată așa de bine, încât artistul se pomeni foarte pismuit de ceialalți artiști. Unul dintre ei îi dădu într'o zi un pumn în nas așa de tare, încât ț'i-l strivit de rămase toată viața cu el strivit.

După moartea protectorului seu, Angello ajunse celebru la vîrsta, în care alții abia încep a se arêța că sînt buni la ceva. Atunci începu a studia sculptura, și spre a ajunge să aibă o cunoștință mai adăncă a corpului omenesc, se gândi să facă ce nu mai făcuse nime pînă atunci: cetă cadavre de morți dela spitale și le tăie noaptea spre a înveța poziția mușchilor, cari ne pun membrele în mișcare.

Astfel dobîndi și știința chirurgiei, care îl ajută să reprezente corpul omenesc cu un adevăr nespuz.

Înainte lui artiștii, chiar cei mai mari, făceau desemnuri grosolane cu picioare și mîini ori prea lungi ori prea scurte. Mihail Angello nu făcu nici-odată asemenea greșeli.

Cînd era de 30 de ani, și încă de mult celebru, fu chemat la Roma de Papa Iuliu II, care își pusesese în gînd să-și facă mormîntul fiind încă în viață.

El însărcină pe Angello să facă acest monument și aprobă planul mareț ce-i propuse artistul.

Edificiul era să aibă forma unei piramide; mărirea lui, numărul celmar de statue, cari erau să-și împodobească, ar fi făcut din acest mormînt unul dintre cele mai frumoase monumente din lume. În nenorocirea Angello nu avî timp să-l facă.

Din ei a rămas un Moise, care se află la Roma și cei doi Captivi, cari se află la Luveru din Paris și cari sînt vrednici de o admirație vecinică.

Tot Mihail Angello fu însărcinat să picteze și bolta unei capele numită Capela sextină. Aceste picturi, cari fac astăzi admirația tuturor celor cari se duc să vadă Vateaul, fură executate în douăzeci de luni de muncă, care îi obosia cu atît mai mult, cu cît lucra pe schele sus și culcat pe spate. Tot într'această boltă picță mai tîrziu, pe un zid mare, „Judecata din urmă“, operă magistrală, în care se află mai bine de o sută de personaje reprezentate în fel și fel de ținute și în care se vede cunoștința adăncă ce dobandise Angello despre structura corpului omenesc.

Printre lucrările făcute de acest artist se află și Mormintele familiei de Medicis, la Florența, împodobite cu statue, a căror frumuseță n'a fost de nimeni întrecută.

Una reprezentă Noaptea, sub țrăsurile unei femei, care doarme întinsă.

Un poet al timpului făcu în onoarea ei patru versuri.

„Femeie, care doarme în așa de frumoasă posă este Noaptea; ea a fost făcută din peatră, de un inginer. Dar' e vie cu toate-că e de peatră; vorbiți-ți și vă va răspunde“.

Mihail Angello răspunde cu următoarele versuri vestite:

„Îmi place să dorm și îmi place și mai mult să fiu de peatră. E fericire pentru mine, că nu vîd, că nu simt în timpul acesta de ticaloșie. Nu mă deșteptăți... Vă rog vorbiți încet!“

Din incertitudinile noastre despre...

El mesteca oamenii in bataie cu zei si...

Ce-i drept, ca aceasta fochipuire e...

Oamenii din giurul Turzii asemenea si...

Inteligenta vazend interesarea public...

Aceasta a fost misiunea celor 3 acusti...

Eatã fapta in golãtatea sa.

Regimul a stiut despre miscãmentul, ce...

Noi vedem, cã se adunã oamenii, când...

Gendarmeria abuzeazã prea de multe...

O reginã studentã in medicinã.

Banii guvernului.

Unguri ucigãsi.

Furt la posta din Belgrad.

Alt nãcaz in Sãrbia.

Mijloace in contra tusei.

Disolvarea consiliului pedagogic.

CRONICĂ

Sibiu, 26 Decembrie n.

Concert român in Sibiu.

Ioan Petricãș, avocat.

Falsificãtorii de bani.

Pedagogie ungureascã.

Marina comercialã romãnã.

Consumarea tutunului in diferitele...

De ale vremii.

Vieța.

Cãlindarul zilei.

Buletin meteorologic.

Stãțiunile.

Bibliografie.

Bursa de mãrfuri din Budapesta...

Cursul ploști din Sibiu.

Bursa din Budapesta.

Bursa de Viena.

Bursa de București.

Buletin meteorologic.

Stãțiunile.

Bibliografie.

Bursa de mãrfuri din Budapesta...

Cursul ploști din Sibiu.

Bursa din Budapesta.

Bursa de Viena.

Bursa de București.

Buletin meteorologic.

Stãțiunile.

Bibliografie.

Bursa de mãrfuri din Budapesta...

Cursul ploști din Sibiu.

Bursa din Budapesta.

Bursa de Viena.

Bursa de București.

Buletin meteorologic.

Falsificãtorii de bani.

Pedagogie ungureascã.

Marina comercialã romãnã.

Consumarea tutunului in diferitele...

De ale vremii.

Vieța.

Cãlindarul zilei.

Buletin meteorologic.

Stãțiunile.

Bibliografie.

Bursa de mãrfuri din Budapesta...

Cursul ploști din Sibiu.

Bursa din Budapesta.

Bursa de Viena.

Bursa de București.

Buletin meteorologic.

Stãțiunile.

Bibliografie.

Bursa de mãrfuri din Budapesta...

Cursul ploști din Sibiu.

Bursa din Budapesta.

Bursa de Viena.

Bursa de București.

Buletin meteorologic.

Stãțiunile.

Bibliografie.

Bursa de mãrfuri din Budapesta...

Cursul ploști din Sibiu.

Bursa din Budapesta.

Bursa de Viena.

Bursa de București.

Buletin meteorologic.

Falsificãtorii de bani.

Pedagogie ungureascã.

Marina comercialã romãnã.

Consumarea tutunului in diferitele...

De ale vremii.

Vieța.

Cãlindarul zilei.

Buletin meteorologic.

Stãțiunile.

Bibliografie.

Bursa de mãrfuri din Budapesta...

Cursul ploști din Sibiu.

Bursa din Budapesta.

Bursa de Viena.

Bursa de București.

Buletin meteorologic.

Stãțiunile.

Bibliografie.

Bursa de mãrfuri din Budapesta...

Cursul ploști din Sibiu.

Bursa din Budapesta.

Bursa de Viena.

Bursa de București.

Buletin meteorologic.

Stãțiunile.

Bibliografie.

Bursa de mãrfuri din Budapesta...

Cursul ploști din Sibiu.

Bursa din Budapesta.

Bursa de Viena.

Bursa de București.

Buletin meteorologic.

Falsificãtorii de bani.

Pedagogie ungureascã.

Marina comercialã romãnã.

Consumarea tutunului in diferitele...

De ale vremii.

Vieța.

Cãlindarul zilei.

Buletin meteorologic.

Stãțiunile.

Bibliografie.

Bursa de mãrfuri din Budapesta...

Cursul ploști din Sibiu.

Bursa din Budapesta.

Bursa de Viena.

Bursa de București.

Buletin meteorologic.

Stãțiunile.

Bibliografie.

Bursa de mãrfuri din Budapesta...

Cursul ploști din Sibiu.

Bursa din Budapesta.

Bursa de Viena.

Bursa de București.

Buletin meteorologic.

Stãțiunile.

Bibliografie.

Bursa de mãrfuri din Budapesta...

Cursul ploști din Sibiu.

Bursa din Budapesta.

Bursa de Viena.

Bursa de București.

Buletin meteorologic.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o **explicare poporală** a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română poporală. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De
Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă **30 cr.** (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-
păra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Nr. 779 895.
a. f. c. sc. d.

[8622] 2-3

Concurs

la postul de profesor de muzică.

Prin aceasta se escrie concurs pentru umplerea postului de profesor pentru muzica vocală și instrumentală și pentru cântări bisericești la gimnaziul fundațional superior din Năsăud.

Plata profesorului ce e de a se alege în cei dintâi 3 ani de probă e 600 fl., apoi plata de profesor ordinar de 800 fl. și decenale.

Dela profesorul ce se va alege se cere ca să poseadă perfect limba română ca limbă de propunere atât în scriere cât și în vorbire.

Concurenții trebuie să dovedească cu documente autentice, precum absolut și atestate de progres sau atestate finale dela vre-un institut superior pentru instrucțiune în muzică și cântări și anume dela vre-un conservator, că are capacitatea formală de a da instrucțiune în toate instrumentele musicale.

Preferință va avea cel-va dovedi, că a fost în exercițiu practic și a dat învățatură din muzică și cântări la un gimnaziu sau la una din școlile medii de asemenea categorie cu succes bun în timp de 3 ani, sau că a exercitat în mod practic instruirea în muzică la un institut superior de muzică și cântare, sau că după absolvirea conservatorului a fost tot în atâta timp conducător de orchestră militară de muzică după lege ori statut, sau ca conducător al unei capele de muzică din vre-o cetate.

Petițiunile instruite cu documentele de lipsă sunt a se înainta la subscrierea comisiunii administrative până la 20 Ianuarie 1896.

Din ședința comisiei administrative de fondurile centrale școlare și de stîpendii din districtul Năsăudului, ținută în Năsăud la 18 Noemrie 1895.

Președinte: **Dr. Ioan Pop.**
Secretar: **Nestor Simon.**

2 ani garanță!

Remont. de nikel . . . fl.	3.85
Remont. argint ^{800/1000} mar-	
gina de aur	7.15
Remontoir argint ^{800/1000}	
pentru dame	8.25
cu Spiral Breque 15 buc.	13.20
cu 16 buc. I. Chaton sys-	
tem Glashütte	17.05
Goldin Rem. 3 capace . . .	6.60
" " gar. p. trăi-	
" nicie " " "	9.90
Deșteptător cu umblet ancre luminător	1.87
Regulateur 1 zi cu aparat pentru um-	
blet și bătae	5.50
Regulateur 10 zile cu aparat pentru	
umblet și bătae	8.25

Preț curent ilustrat despre oroloage, lanțuri, deșteptătoare regulateur până la cea mai fină marfă de aur și argint, se pot avea gratis și franco. Ce nu convine se schimbă sau se înapoiază prețul. [3507] 1-10

Eug. Karecker, Fabrică de oroloage,
Bregenz. Vorarlberg.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria Institutului Tipografic T. Liviu Albini, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

ÎN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Se află de vânzare la **Institutul Tipografic T. L. Albini, Sibiu**

Călimdarul „Lumea Ilustrată“

pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri, împreună cu porto postal.

Slivoviță de Bănat

premiată cu diploma de onoare, medailă de aur și hors concurs, din căzănăriile lui

Câmpianu și Smeu,
Prigor (Bănat).

[8590] 2-25

Deposite: **Viena IV., Wiedner Gürtel nr. 20.**
București, Calea-Griviței nr. 117.

Se caută reprezentanți români în orașe mari pentru Austro-Ungaria.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la **Institutul Tipografic în Sibiu**

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI“ ȘI A „FOII POPORULUI“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca poporală a „Tribunei“

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.